

מ"ת 16114/05/16 - תביעות צפת נגד מוחמד מוקטרן

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 16114-05-16 תביעות צפת נ' מוקטרן(עציר)
תיק חיצוני: 182506/2016

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת תביעות צפת
נגד
המשיב מוחמד מוקטרן (עציר)

החלטה

בפניי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כתב אישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום שייחס לו את העבירות הבאות:

החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973.

הפרעת שוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

תקיפת שוטר כדי להכשילו במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

נהיגה פוחזת של רכב - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

נהיגה תחת השפעת סמים/אלכוהול - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961.

2. כפי שעולה מכתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו דניאל לדר, ארז נאור, אלי דהן, מתן

אילוז ומיכאל אבידן, שוטרים שמילאו את תפקידם כדין בלבוש אזרחי במסגרת פעילות סמויה.

ביום 30/4/16, סמוך לשעה 04.00 בבוקר התקיים פסטיבל בחוף גולן שבכנרת ובמסגרת זו התנהלה נקודת משטרה במקום.

בסמוך לאזור הפסטיבל בציר סמוך לכביש 92 נפרצו כ-10 רכבים שחנו במקום, ולמשטרה נודע על כך בעקבות דיווח של שני בעלי רכבים שהגיעו לתחנת המשטה.

בעקבות הדיווח, התלווה השוטר אלי אל בעלי הרכבים למקום התרחשות הפריצות וראה את הרכבים שנפרצו וחלונותיהם שבורים.

בעוד השוטר אלי ממתין לבעלי הרכבים לחזור אל רכביהם על מנת לנסוע לתחנת המשטרה ולהגיש תלונה, הבחין ברכב חשוד מסוג פולקסווגן גולף שמספרו 20-985-51 ובו שני חשודים שישבו ברכב, וביקש מבעלי הרכבים שיעצרו על גבי הציר.

השוטר אלי ניגש אל הנהג - הנאשם ושאל אותו מהיכן הוא, הנאשם ענה "משיבלי, למה מי אתה?", השוטר אלי שלף את תעודת המינוי שלו והאיר עליה באמצעות פנס, והזעיק את השוטרים ארז ודניאל לסיוע.

השוטר אלי הציג בשנית את תעודת המינוי שלו בחלונו של הנאשם, השוטר דניאל הציג את תעודת המינוי שלו לנסוע שישב מימינו, תוך שהשוטרים אלי, דניאל וארז קוראים לעברם, מזדהים כשוטרים ודורשים מהם לפתוח את דלתות הרכב. בתגובה צעק הנאשם "שוטרים מניאק, תלכו מפה".

בהמשך, משניסה הנוסע שישב ליד הנהג, לפתוח את דלתות הרכב, הנאשם מנע ממנו לעשות זאת תוך שהוא צועק "אל תפתח להם, זה משטרה מניאק, זה משטרה מאפיה".

השניים המשיכו בסירובם לפתוח את הדלתות, השוטר ארז נטל אבן וניסה באמצעותה לשבור את חלון הרכב על מנת לפתוח אותו אך ללא הצלחה.

הנאשם בתגובה, כשהוא תחת השפעת סם מסוכן, הניע את רכבו והחל בנסיעה מהירה קדימה אך נתקל בגדר, בשל כך נסע אחורה במהירות, עלה עם גלגלי הרכב על רגלו של השוטר אלי שכתוצאה מהפגיעה נגרמו לו כאבים, נפיחות ברגל והגבלה בטווח התנועה, בנוסף, פגע ברכב מסוג מאזדה שחנה במקום וגרם לו לנזק בחלקו האחורי הימני.

בעקבות ההתנגשות ברכב המאזדה, החל הנאשם בנסיעה מהירה קדימה במטרה לברוח מהמקום לכיוון הכביש, בשלב זה השוטר ארז שב וניסה לשבור את החלון והפעם הצליח לשבור את החלון שמאחורי הנוסע. למרות הפגיעה בחלון, הנאשם המשיך בנסיעה ופגע ברכביהם של בעלי הרכבים, שהמתינו כפי שהורה להם השוטר אלי קודם לכן, ורכבו של הנאשם נעצר. לרכביהם של בעלי הרכבים נגרם נזק קל.

הנאשם והנוסע יצאו מהרכב וניסו להימלט אך השוטרים תפסו אותם בסיוע של השוטרים מתן אילוז ומיכאל אבידן.

במהלך חיפוש ברכבו של הנאשם נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 8.3 גרם נטו, באנג ובקבוק ויסקי שמלא כדי מחצית.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ראיות לכאורה

4. ב"כ המבקשת טען כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי המיוחס למשיב, והפנה, בין היתר, לעדותו של השוטר אלי דהאן מיום 30/4/16 בה תוארה השתלשלות האירועים. התובע הפנה לאמרתיו של השוטר אלי, בתוארו את עצמו מזדהה בתור שוטר ומציג את תעודת השוטר שלו, ולתיאור לפיו המשיב סגר את החלון וסירב להזדהות, עד כי הוא נאלץ להזמין תגבורת. בנוסף הפנה התובע לעדויות של אזרחים, שמסרו שהשוטר אלי פנה אל המשיב והנוסע, שוחח עימם ועמד בצד אך הם סירבו לשתף פעולה.

ב"כ המבקשת הפנה, בנוסף, לדוחות של השוטרים דניאל וארז נאור, לפיהם השוטר הזדהה פעם נוספת וצעק לו "משטרה".

5. ב"כ המשיב הסכים כי קיימות ראיות לכאורה אך הן ברף הנמוך ביותר.

ב"כ המשיב טען כי התנהלותם של השוטרים באירוע הייתה בלתי מקצועית ואף מנוגדת לנהלי המשטרה. הסנגור טען, למעשה, כי המשיב הופתע, עת ישב לתומו ברכבו, בחוף, בשעות הלילה, ולא ידע כי מדובר בשוטרים, שכן השוטרים לבשו בעת העיכוב בגדים אזרחיים ומכנסיים קצרים, אף לא חבשו כובעים לזיהויים. צוין כי לא הייתה תאורה במקום חניית כלי הרכב.

ב"כ המשיב טען שהמשיב אכן עישן סמים ברכבו, ובכך הודה, ואולם נטען כי המשיב טעה לחשוב כי לא בשוטרים מדובר וכי נבהל ואיבד עשתונות, ולא התכוון להתנגד לשוטרים או לבצע את יתר העבירות המיוחסות לו.

6. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ובחנותי, מצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ולגבי רוב רובן של העובדות, וכי בשלב זה, בו נבדקות הראיות במבחנים אשר אינם כוללים בדיקות מהימנות, לא ניכרת בראיות חולשה מיוחדת. כפי שצוין, ב"כ המשיב לא חולק על קיומו של בסיס ראייתי, אלא שטענותיו מופנות לכך שקיים ספק אם המשיב ידע כי השוטר אלי, ואחריו יתר השוטרים שפעלו כמתואר בכתב האישום, הנם אנשי משטרה, אשר יש לציית להם, שכן אם לאו, יש בכך להשפיע השפעה מכרעת על אומדן המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

7. כאמור - מצאתי כי ההודעות שנגבו מהשוטרים מבססות לכאורה את הנטען בכתב האישום, ולפיו השוטר אלי דהאן, ואחריו השוטרים אותם הזעיק לעזרה, הציגו עצמם כשוטרים, ואף הציגו לנאשם תעודת מינוי משטרתית. העניין מוזכר, בין היתר, בעדותו של דניאל לדר מיום 30/4/16 ש' 8, הודעתו של אלי דהן מיום 30/4/16, ש' 15, והודעתו של ארז נאור מיום 30/4/16 שעה 13, שם צוין כי השוטר דני ממש הצמיד תעודת שוטר לחלון הרכב לשם הזדהות.

בנוסף, צוין בגרסאות השוטרים כי המשיב השתולל וצעק לשוטרים "מנאייק" - קריאה שמרמזת על ידיעה שבשוטרים מדובר.

יש בדברים אלה כדי להצטרף לרף ראייתי מספק להוכחה לכאורה של מודעות לכך שמדובר בשוטרים, אם לא מיד בתחילת האירוע, אזי בהמשכו.

8. לצד קביעה זו, אציין כי הודעות שנגבו מעדי ראייה נוספים, שאינם שוטרים, לא מחזקות את הראיות בנקודה הספציפית שעניינה מודעותו של המשיב לכך שבפניו אנשי משטרה, שכן העדים (ירדן קרן, עומר קדמון ושיר חיימוביץ), צעירים אשר רכבם נפרץ בליל האירוע, תיארו את השוטר אלי מדבר עם המשיב וחברו, ואת המשיב ננעל ברכב, אך לא מסרו שהשוטר, או חבריו, הזדהו באופן בולט ומיוחד כאנשי משטרה.

9. אזכיר, כפי שצוין במפורש בכתב האישום, כי השוטרים לבשו בליל האירוע בגדי חולין, ולא חבשו כל כובע או פריט זיהוי מיוחד. למרות עובדה זו, מצאתי כי לכאורה השוטרים הזדהו במפורש כשוטרים, כפי שצוין לעיל, וכי המשיב קלט כי בשוטרים מדובר.

10. ברכבו של המשיב נמצאה כמות לא גדולה של סם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף נתפס בקבוק ויסקי ריק למחצה. מקרא גרסתם של המשיב וחברו אחמד פראירה מלמד כי בליל האירוע צרך המשיב אלכוהול בכמות גדולה, בלע סם מסוג "אקסטזי" ואף עישן חשיש ברכבו, זמן קצר לפני האירוע. המשיב העיד על עצמו כי היה נתון להשפעת החומרים המשכרים שהשפיעו על חושי. לא ניתן לשלול את האפשרות כי השפעת הסמים והאלכוהול על המשיב האטה את הבנתו כי שוטרים הם אלה שניגשים לרכבו ומבקשים שישתף עמם פעולה, ואולם בכך אין כמובן כדי לפטור אותו מהאחריות לעבירות המיוחסות לו, שכן הוא ביצע לכאורה עבירות סמים, ואחראי בלעדית על המצב שבו היה נתון.

מצאתי, לפיכך כי מתקיימות ראיות לכאורה ללא חוסר או חולשה משמעותיים.

עילת מעצר

11. ב"כ המבקשת טען כי מעשי המשיב מצביעים על מסוכנות מהרף הגבוה, שכן המשיב התפרץ בשנאה כלפי השוטרים, הפנה אליהם ביטויים קשים כמו מנאייק ומאפייה וסירב להישמע להוראותיהם. נטען כי

המשיב מסוכן כלפי הציבור כולו, ולא רק כלפי שוטרים, שכן התנהגותו מצביעה על היעדר מורא מהחוק ומאוכפיו.

12. ב"כ המשיב הצביע על עברו הנקי, ועל נסיבותיו החיוביות, ואף הגיש מסמכים לתמיכה בטענותיו. נטען כי המשיב אומנם סיכן את השוטרים ועלה עם גלגלי הרכב על רגלו של השוטר אלי אך לא היה ניסיון לדרוס אותו.

הסנגור הציע לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בביתו של המשיב בכפר שבלי בהשגחת אחיו ואשתו.

13. עניינו באירוע שחומרתו אינה מבוטלת כלל, במהלכו נהג המשיב רכב בגילופין ופגע ברגלו של שוטר. בנוסף נפגעו כלי רכב חונים, שאף בהם פגע המשיב לכאורה בעת שנהג את הרכב. כל זאת נעשה במהלך התנגדות לשוטרים בתפקיד ותוך אי ציות להוראותיהם, ובסיומו של ערב רווי סמים ואלכוהול. לנכח האמור, **אין לי אלא לקבוע כי מצד המשיב נובעת מסוכנות לציבור, וכי גישתו למשטרה ולכוחות האכיפה הנה גישה מזלזלת המצביעה על היעדר מורא, שעלולה להביא גם בעתיד להתנהגות פורצת גבולות.**

לצד האמור לעיל, נראה כי מדובר באירוע, אשר על אף חומרתו, אינו מאופיין בתכנון או במזימה עבריינית. המשיב ישב ברכבו ועישן בתוכו סמים כחלק מבילוי, פלילי ושלילי, באותה מסיבת חוף בה בילה. אין ראיות כי המשיב התכוון לנהוג ברכב בגילופין. האירוע החל בכך שהשוטר אלי דהן, לבוש בגדים "אזרחיים", נקש על חלוננו של המשיב במהלך נסיונות איתור של פורצי רכב, ומשם התדרדר האירוע לצירוף העבירות שבוצעו לכאורה. נראה שהמשיב פעל באימפולסיביות במהלך אירוע קצר, שהסתיים למרבה המזל בנזקים קלים יחסית.

14. המשיב בן 26, לדבריו נשוי ואב, העובד לפרנסתו בעסק המשפחתי (משתלה בכפר תבור). לחובת המשיב אין כל הרשעה פלילית, הוא שירת שרות צבאי מלא ומחזיק בכרטיס שרות מילואים. הוצגו ראיות לנהיגת משאית, וכן ראיות לנשיאת נשק לתמיכה בטענה כי מדובר בצעיר נורמטיבי.

נסיבות האירוע לכאורה, בצירוף לנתוני המשיב מביאים למסקנה כי קמה מסוכנות מצדו של המשיב, ואולם לא מדובר במסוכנות גבוהה במידה ששוללת חלופת מעצר.

חלופת מעצר

15. ציינתי כי בנסיבותיו של האירוע ובנסיבות העושה, הוא המשיב, נכון יהיה לאתר חלופת מעצר ראויה, שתאיין את מסוכנותו. בפני צעיר שהשתמש בסמים וסיכן שוטרים ואזרחים, וזאת במהלך הסתבכות ראשונה בפלילים.

ככלל, נכון וראוי היה לבחון את נסיבותיו של המשיב, נתוניו, שאלת תלותו בסמים ומסוכנותו באמצעות תסקיר מעצר.

למרבה הצער, קבלת תסקיר מעצר איננה אפשרית אלא תוך המתנה תקופה של כחודש ימים, וזאת בשל העומס הרב המוטל על שרות המבחן במחוז.

במהלך הדיון מיום 10/3/16 התרשמתי ישירות מהחלופה המוצעת ושמעתי את דבריו של מר אחמד מוקטארן, אחיו של המשיב, שהציע להשגיח עליו במעצר בית מלא.

האח הותיר רושם חיובי באשר להתאמתו להשגיח על המשיב ולדווח על כל הפרה מצדו.

לא בלי התלבטות, החלטתי שלא להמתין לקבלת תסקיר מעצר, וזאת על מנת שלא להאריך את מעצרו של המשיב, שעצור מזה למעלה משבועיים, בתקופת ביניים נוספת של כחודש.

אני סבורה כי אין לצפות מפני המשיב, שעד לאירוע זה תפקד באופן נורמטיבי, להתנהגות דומה, אם יהיה נתון בביתו, כפי שהציע, במעצר בית מלא ובהשגחת אחיו.

תסקיר המעצר יוגש, ואולם זאת מבלי שהמשיב יחכה לתסקיר במעצר.

16. לנוכח האמור לעיל, אני מורה כי המשיב ישוחרר בתנאים הבאים:

א. מעצר בית מלא בביתו שבשיבלי, ימצא בבית כל שעות היממה.

ב. אחיו של המשיב מר אחמד מקטארן ת"ז 026596759, ישמש משמורן יחיד למשיב, ואולם שמורה לו הזכות להציע משמורנים נוספים לבחינה ע"י המבקשת וביהמ"ש.

ג. הפקדת מזומן על סך 5,000 ₪ תנאי לשחרור.

ד. ערבות צד ג' של האח המשמורן ע"ס 8,000 ₪. המשמורן פטור מהצגת תלוש משכורת.

ה. ערבות עצמית 8,000 ₪.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, במעמד הנוכחים.